

Overweging 6 in de vastentijd

“Schuilen in de armen van God”.

Intussen ben ik aangekomen op dag 34 van mijn boekje “Veertigdagen, onderweg met Dietrich Bonhoeffer”. Ik lees daar de oproep óf de uitnodiging om te schuilen in Gods armen.

Bonhoeffer schrijft dat hij ziet dat veel mensen bezig zijn om iets van zichzelf te maken. Wij willen een betere gelovige worden, een rechtvaardig mens, een geduldig mens, een vromer mens of noem maar op. We hebben vaak een beeld van hoe we zouden moeten zijn. We streven naar een betere versie van onszelf. En we schamen ons een beetje als dat niet lukt.

Dat klinkt positief, maar uiteindelijk ben je dan nog steeds bezig met aardse zaken. Dan maak je je nog steeds druk om dit aardse leven met al zijn problemen, successen, taken, ervaringen en twijfels.

Dit is de observatie van Bonhoeffer in zijn tijd.

Ik herken het wel, er is niet zo veel veranderd in het leven van mensen.

Natuurlijk proberen we te groeien, wijzer te worden, meer vertrouwen te krijgen in ons leven. Maar niet zonder Jezus Christus!

Bonhoeffer schrijft dat als je stopt met je druk maken over jezelf, er ruimte ontstaat om je bezig te houden met Jezus Christus. In deze week voor Pasen richten we ons vooral op het lijden van Jezus Christus. Je moet het aandurven om jezelf los te laten, dan pas kun je oprecht waken met de Heer in Getsemane. Dat is volgens Bonhoeffer een echte “bekering”.

Om nog eens over na te denken!